

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13818/2022
25.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против туженог ЈП „Водовод Врање“, чији је пуномоћник Марија Јанићијевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1121/22 од 20.05.2022. године, у седници одржаној 25.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1121/22 од 20.05.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1121/22 од 20.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1133/19 од 15.03.2022. године, ставом првим изреке, укинута је у целости решење о платном налогу Основног суда у Врању Пл 481/2019 од 21.06.2019. године по рачуну број 113/2019 од 13.05.2019. године за износ дуга од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од 21.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара, а на име пружених адвокатских услуга у предмету Основног суда у Врању Р4 И 1138/17 и тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 71.450,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1121/22 од 20.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова друготепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни суд је имао у виду да из навода ревизије тужиоца не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса. Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиоца на име накнаде за пружене адвокатске услуге по рачуну број 113/2019 од 13.05.2019. године са припадајућом законском затезном каматом и трошкова за издавања платног налога. О овом праву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па овај суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради дуга понета је 19.06.2019. године, а означена вредност предмета спора је 6.000,00 динара. Тужилац је поднеском од 11.03.2020. године преиначио тужбу повећањем тужбеног захтева на износ од 13.900,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић